

TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community since February 11, 1956
Nr 1 (2442) 2010 SAUSIS - JANUARY 20

This newspaper was mailed on Wednesday, January 20, 2010. (Next Edition February 3, 2010)

mgestautas@hotmail.com

Ar vertybės turi prasmę mūsų gyvenime?

Kun. dr. Kęstutis Ralys

Žmogų supanti aplinka, visuomeninė, politinė situacija turi įtakos žmogaus gyvenimui. Vadinasi, visi aplink individą vykstantys procesai vienaip ar kitaip veikia jo vertybių sistemą.

Vertybinių orientacijų sistema, atspindinti gyvenimo būdo ypatumus per visuomeninės sąmonės prizmę, yra vienas iš individo pasaulėžiūros komponentų. Bendrąja prasme nustatyta, kad žmogaus elgesį veikia asmens vidinės, psichologinės savybės, jo patyrimas, situacija bei aplinkos, kurioje vyksta veiksmas, sąlygos. Žinoma, kad tarp vidinių, psichologinių asmens savybių elgsenai yra svarbi vertybinių orientacijų sistema.

Asmuo, norėdamas sėkmingai funkcionuoti dinamiškoje, o kartais net priešiškoje aplinkoje, turi susiformuoti pasaulėžiūrą, pagrindines nuostatas, savo „aš“ išsaugojimo poreikius. Kita vertus, šiuolaikinis humanizmas neapsiriboja žmogiškumo savyje išsaugojimo klausimu, o siekia atskleisti asmens veiklos būdus, kurie išsaugotų žmogiškumą kitame žmoguje. Pasak naujojo antropocentrizmo, žmogus yra savo pasaulio ir savęs paties kūrėjas, turintis nuostatą pagerinti situaciją, sugebantis nuolat atsinaujinti ir nuolat keistis, atnaujinti ir tobulinti pasaulį.

Vertybė – tai abstraktus, bendras elgesio principas, pateisinantis konkrečius veiksmus ir tikslus. Vertybes asmuo įsisavina socializacijos procese, sutapatina save su jomis emociškai – internalizuoja. Jos yra bendri elgesio standartai, išreiškiami socialinėmis normomis. Individuali, pripažįstantys tas pačias vertybes, gali nesutikti dėl konkrečių normų, įkūnijančių tas vertybes. Jos lemia objektų ir elgesio pasirinkimą, todėl jų tyrinėjimas įtraukia ir nusistatymų, elgesio, tarpusavio sąveikos bei socialinės struktūros tyrimą. Vertybinė orientacija yra vidinė asmens charakteristika, veikianti jo elgesį. Ta pati

vertybė nebūtinai vienodai svarbi visiems grupės nariams.

Socialinės vertybės iš prigimties gali būti materialios ir nematerialios. Jos apima kiekvieną objektą, į kurį individas gali reaguoti, susidaryti požiūrį. Socialinės vertybės apima įsitikinimus, veiklą, nuomones, siekius, moralines normas, filosofines doktrinas, švietimą, mokslines teorijas, tradicijas, savireguliaciją, vaizduotę ir visuomeninę nuomonę, taip pat ilgą materialų dalykų seką. Tokį sąrašą galima būtų tęsti iki begalybės, nes į jį įeity viskas, į ką galima susidaryti nuostatą ar požiūrį.

Vertybės įvairiems asmenims yra ne vienodos svarbos, tačiau yra panašumų pripažįstant vienodas vertybes, nes bet kokios grupės individai susiduria su panašiais poreikiais ir panašiomis situacijomis.

Gėris ir blogis – dvi pačios bendriausios moralinio vertinimo kategorijos, nuo kurių apibūdinimo prasideda kiekviena etinė teorija. Tikinčiam žmogui aukščiausias gėris – Dievas. Priklausomai nuo to, kaip jis suvokia Dievą, taip supranta ir gėrį. Nuo seniausių mitologinių laikų dievų elgesys ir jų priesakai, malonės bei baumės buvo pagrindiniai orientyrai žmogui, kaip jis privalo elgtis. Istorijos eigoje žmonių protus palaipsniui užkariauja filosofinės teorijos, kuriose gėris siejamas su kuriuo nors principu. Žmogus yra labai sudėtinga būtybė, jo psichiką sukuria ir valdo glaudžiai susiję genetiniai, biologiniai ir psichologiniai veiksniai. Žmogus gyvena išoriniame pasaulyje, tačiau pastarąjį neretai iškraipo jo vidinis pasaulis, suformuotas vaikystės patirties, santykių su tėvais, artimaisiais. Maža to, vidinį pasaulį gali keisti ir nauji ryšiai su žmonėmis.

Vakarų kultūrai išskirtinai svarbi asmenybės sąvoka. Kiek žmogus save kaip asmenį įtvirtina, tiek jis išreiškia save pasaulyje. Todėl norint save suvokti, labai svarbu sąmoningai atsakyti į klausimus: kas aš esu? ko siekiu savo gyvenimu? koks žmogus noriu būti? kokiame pasaulyje noriu gyventi? Žmogaus emocijos, siekiai, mintys priklauso nuo pastangų įveikti svarbiausią žmogaus konfliktą tarp socialinių suvaržymų ir biologinių impulsų.

Žmogų veikia agresyvūs, malonumo siekiantys, biologiniai impulsai ir vidiniai socialiniai suvaržymai, tad pagrindinis žmogaus tikslas, kad gyventų – įveikti šiuos suvaržymus. Šiuolaikinėje Europos filosofijoje būties problematika tebelieka pati fundamentaliausia. Ieškodama būties, filosofija gina savo specifiką mokslo, religijos, meno atžvilgiu. Tyrinėdama, interpretuodama būti, filosofija kaip tik ir parodo savo unikalumą, kuris negali būti suvestas nei į žinojimą, nei į tikėjimą. Filosofinis būties apmąstymas netapatūs nei racionalioms abstrakcijų konstrukcijoms, nei mistinėms intucijoms (nors kaip momentai jos ir įeina į filosofinį pažinimą).

Domėdamasi būtimi, filosofija atskleidžia ypatingą pobūdį to mąstymo, kuriame būtis tik ir atsiveria. Ir tai nėra nei nuosekli loginių operacijų eilė, nei poetinė vaizduotė. Būties mąstymas – tai savitas gyvenimo būdas. Tai ypatingas minties budėjimas, kuris pašauktas saugoti mūsų egzistenciją nuo slydimo į beprasmybę. Tai retos ir tik kraštutinėmis visų žmogaus jėgų pastangomis išlaikomos dvasinės akimirkos, kurios ir įprasmia mūsų buvimą pasaulyje, tai savotiškas amžinybės įvietinimas laikinoje kasdienybėje.

Krikščionybėje Šv. Augustinas išaiškino subjektyvią emociją patirti. Jis teigė, kad žmogus nuolat išgyvena kovą tarp kūniškosios ir dvasiškosios valios. Šventasis Augustinas tiki, kad žmogaus prigimtis dvypilė: kūnas ir siela. Todėl žmogus yra ir šio, žemiškojo, pasaulio, ir dangiškosios „valstybės“ pilietis. Esminis faktas tai, kad žmogus turi dvejopus interesus: pasaulietinius – susijusius su kūno gėrybėmis. Kiti – anapusiniai – susiję su žmogaus siela. Tai priartina žmogų prie gyvenimo ir mirties paslapties. Pagrindinis valios svoris – meilė. Meilė yra aukčiau už protą ir jusles. Šv. Augustino valios pagrindinė jėga – meilė.

Kristaus gimimas lai visiems atneša ramybės meilės ir gražaus dvasinio išgyvenimo 2010 Viešpaties metais.

www.balsas.lt

Australijos Lietuvių Bendruomenė -
Krašto Valdyba
Australian Lithuanian Community -
Federal Executive

Sklinda "Tėviškės Aidai" po
Pietų Kryžiumi, neša tėvynainiams
gimtąjį žodį.

Tai įvertindama ALB Krašto
Valdyba skiria kuklią \$300 auką,
palengvinti susijusioms išlaidoms.

Australijos Lietuvių
Bendruomenės vardu nuoširdžiai
dėkojame Jums už įdėtą pastangą
išlaikyti tėvų kalbą svetimoje padangėje.

Pagarbiai,

dr. Angonita S. Wallis,
ALB Krašto Valdybos pirmininkė
Teodoras J. Rotcas,
ALB Krašto Valdybos išdininkas

Mielos Sesės ir Broliai,

Nuoširdžiai dėkoju Jums už malonius
sveikintus su šv. Kalėdom ir Naujais metais ir
už \$50 auką "Šventadienio balsas ir Lietuvių
Žinios" biuleteniui, kurį man tenka redaguoti.
Dievo palaima telydi Jus visus.

Prisimenu Jus savo maldose.

Su nuoširdumu,
kun. Juozas N. Petraitis, MIC

Kuo geriausias sėkmės 2010-aisiais metais
visiems "Tėviškės Aidų" darbuotojams.
J. Kirša

Gerbiamą Redaktore,
Jums ir visam "Tėviškės Aidų" personalui
linkiu geros sveikatos ir sėkmės Naujųjų
Metų proga.

V. Kozeniauskienė

Mieliems giminėms, draugams ir
pažįstamiems sveikiname su šv.
Kalėdomis ir linkime linksmų, sveikų ir
sėkmingų Naujųjų Metų.

Veronika Kozeniauskienė
Veronika ir Tony Rosato

Mielą Redaktore ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai,
Sveikinu šv. Kalėdų proga ir linkiu
laimingų, idomių ir darbinių Naujų 2010 Metų.
Ačiū Jums už įdėtą darbą paruošiant
"Tėviškės Aidas".

Birutė Prašmutaitė

Visiem "Tėviškės Aidų" darbuotojam
linkime, gražių Kalėdų švenčių ir, kad
Naujieji Metai nešų sveikatą, kantrybę,
meilę ir gražų prieauglių Jūsų darbuose.
Monika ir Feliksas Sodaičiai

LAIMINGŲ DŽIAUGSMINGŲ ŠV. KALĖDŲ
IR SVEIKATOS TOS DIEVO
DOVANOS LINKI MUSU GIMINEMS IR
BENDRADRBIAMS AUSTRALIJOJE,
LIETUVOJE IR
AMERIKOJE.

Antanas, Leta Kramliai ir
Ona Meiliūnienė

Šv. Kalėdų džiaugsmas tepripildo Jūsų
visų širdis, tesujungia vienoje maldose,
tesuvenija ateties darbam. Sveikiname
visus, linkėdami stiprios sveikatos ir gerų,
Dievo laiminamų Naujųjų 2010 Metų.

Melbourno Parapijos Taryba

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJOS PRANEŠIMAS VYKUSIAME MELBOURNO PARAPIJOS TARYBOS METINIAME SUSIRINKIME

ALKF Australijos Lietuvių Katalikų Federacija (ALKF) surengia savo suvažiavimą Australijos Lietuvių Dienos metu. XXIII ALKF suvažiavimas vyko 2008 gruodžio 28 per XXV-ąsias ALD Sydnejuje. Sekantis XXIV ALKF suvažiavimas vyks 2010 ALD Melbourne gruodžio 28-tą rytą Lietuvių Namuose.

2010 ALD šventėms Melbourne planuojame pakviesti iš Lietuvos vyskupą, kad koncelebruočiau ALD iškilmingas Atidarymo Mišias ir dalyvautų ALKF suvažiavime.

Lietuvos vardo Tūkstantmečio švenčių proga, liepos 5 d. Vilniuje vyko užsienio lietuvių šv. Mišios, kuriose ALKF pirmininkė, valdybos nariai ir būrys lietuvių atstovavo tikinčiuosius Australijos lietuvių. Prelato Edmundo Putrimo pakviesta ALKF pirmininkė skaitė šventą liturgiją šv. Mišių metu. Įvykis buvo filmuojamas ir tiesiogiai transliuojamas per internetą.

Tūkstantmečio proga „Tėviškės Aidai“ išleido Australijos lietuvių organizacijų ir vienetų *Metraščių*. Gavome gražių atsiliepimų ir šis projektas pritraukė naujų korespondentų ir uždegė kitus rašyti savo istorijas.

Esame dėkingi Australijos Lietuvių Fondui, kuris dalinai padengė *Metraščių* išleidimą.

Dabartinis „Tėviškės Aidų“ pagrindinis rėmėjas yra melburniškas Juozas Kriškėšius - jam nuoširdus ačiū ir sveikiname jį su jubiliejinio 85m gimtadieniu! Dėkojame nuolatiniais rėmėjams - Adelaidės, Melbourne ir Sydnejaus katalikų organizacijoms ir neseniai už \$700 auką nuoširdžiai dėkojame Socialinės Globos Moterų Draugijai Melbourne. Ypačingai dėkojame visiems aukotojams, korespondentams, prenumeratoriams, ir už palikimus, kurie padeda laikraščiu gyvuoti.

Sumanymai ir pasiūlymai susirinkimui-

1. Kviečiame, kad kunigas Šimkus, ypatingai švenčių proga, bendradarbiautų su „Tėviškės Aida“ Šiuo reikalu buvo kreiptasi į Vyskupų konferencijos užsienio atstovą ir prelatas Putrimas nurodė, kad pagal Kanono taisyklės (Canon Law) kunigai dirba su vietine komunikacija skleisti katalikybę.
2. Siūlome Rekolekcijoms kviesti iš Lietuvos ar iš kitų lietuvių kolonijų bažnyčios hierarchijos atstovą.
3. Siūlome pradėti katalikiškų mainų programas tarp Lietuvos ir Australijos lietuvių. Tuo užmegzti ryšius tarp katalikiškų institucijų ir remti jaunimą ir susidomėjusius katalikiškais mainų darbais, pvz. mokytojus, daktarus, studentus.

Turime naujų bendradarbių, kompiuterio specialistą melburnišką Marių Baltutį ir prie redakcijos bei kompiuterio darbų naujai atvykusią iš Lietuvos gyvenančią Melbourne jaunąją Editą Ritmejerę. Jiems, redaktorei Marijai Augustinienėi, ir visiems darbuotojams, lankstytojams, bendradarbiams dėkojame už nuolatinį savanorišką spaudos darbą. Kviečiame ir kitus susidomėti ir padėti savo laisvalaikio naujomis įgėjomis. Kviečiame lietuvių bendruomenių organizacijas ir žmones naudotis „Tėviškės Aida“ spauda. Ačiū kunigui Algirdui Šimkui už aukotas šv. Mišias laikraščio lankstymo dienomis.

Sėkmingam ALKF valdybos ir laikraščio darbuotojų darbu ir jų saugumui yra būtina, kad ALKF būstinėje, 18 Henry St. Kensington, būtų veikiamas linijinis telefonas ir kompiuteriui broadband internetas. Todėl ALK Federacija prijungs „Tėviškės Aidams“ telefoną ir įtaisys kompiuteriui „broadband“ internetą. Šios naujos išlaidos teks padengti iš „Tėviškės Aidams“ suaukotų pinigų.

Taip pat, iš suaukotų pinigų, buvo įdėtas „Tėviškės Aidų“ administracijos kabinete (antrame aukšte), vėjo išdaužtas langas. ALK Federacija dėkoja Giručiui Kymantui, kuris sudėtingomis sąlygomis įdėjo langą ir sutaupė virš \$300.

Dar pranešame, kad ALK Federacijos valdyba dalyvauja Darbo komiteto posėdžiuose. ALK Federacija buvo įsteigta 1954 metais ir nuo to laiko užima svarbią rolę Australijos ir Melbourne katalikų gyvenime.

B. Kymantienė, pirmininkė

Šių metų sausio 4d. ALKF valdyba turėjo savo posėdį.

Jame buvo aptarta praėjusių metų nuveikti darbai. Administratorė pateikė išsamią ataskaitą susijusią su „Tėviškės Aidų“ laikraščio išleidimu. Posėdyje nutarta kur galima sumažinti išlaidas. Prieita išvados, kad reikia sumažinti kišenpinigius, kurie padengdavo kelionės išlaidas. Pašto ir spaustuvės išlaidos pasilieka tos pačios.

Sumažėjo prenumeratorių (dėl mirties), per metus sulaukėme penkių naujų prenumeratorių. Šiuo metu turime apie 300 prenumeratorių.

Sekantis ALKF valdybos posėdis numatytas vasario pabaigoje.

M. Augustine, ALKF valdybos sekretorė

TĖVIŠKĖS AIDAI

ABN 59 479 733 423

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031.

Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

Redaktorė Marija Augustine, tel. 93649744, email: mgestautas@hotmail.com

Prenumeratros kaina metams - Australijoje \$50, užjūryje \$A90.

Esame dėkingi visiems, kurie kasmet šalia prenumeratoros paskiria auką, ir kurie nepamiršta *Tėviškės Aidus* savo palikimuose. Tokie visos aukos leidžia laikraščiu gyvuoti. Skelbimai už skilties vieną cm \$4. Užuojautos ir padėkos nuo \$25. Prašome čekius rašyti vardu „Tėviškės Aidai“. (Please write cheques in name of "Teviskes Aidai") Nuolatiniais skelbėjams daroma nuolaida.

Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

IŠSAUGOK DVASIOS RAMYBĘ

Nežinomo autoriaus malda, rasta 1692m Baltimorės Bažnyčioje

Eik ramiai per pasaulio triukšmą ir skubą. Prisimink: ramybė egzistuoja tik tyloje. Nebūk priešiškas, su visais stenkis palaikyti kuo geresnius santykius. Savo tiesas sakyk ramiai ir aiškiai, bet ir kitus stenkis išklausti, net tuos, kurie kalba nemokėsiškai. Venk triukšmingų ir agresyvių žmonių, jie žeidžia tavo dvasią. Nelygink save su niekuo, tu rizikuoji pernelyg nusizeminti ar išpuikti. Visada atsisar didesnis ir mažesnis už tave. Su džiaugsmu kurk planus, su džiaugsmu juos įgyvendink. Kad ir koks būtų kuklus tavo darbas, nepamiršk siekti žinių, tobulėti. Tai vienintelė vertybė laiko tėkmėje. Būk atsargus visur, nes pasaulis pilnas klastos. Bet nebūk aklas egzistuojančioms dorybėms. Daug žmonių siekia aukštų idealų, gyvenimas reikalauja didvyriškumo. Būk pats savimi. Niekada neišduok draugystės. Nebūk ciniku meilėje. Meilė, ji vienintelė, nepaisant visų nusivylimų ir sudužusių vilčių, amžina kaip žolynai. Geranoriškai priimi laiko patikrintus patarimus. Stiprink savo dvasios galias, kad nepalūžtum ištiktas staigios nelaimės. Tik nesikrimsk dėl neįvykdomų svajonių, tai gimdo nuovargį ir vienatvę. Gyvenimo taisyklės suprask teisingai, būk švelnus pats sau. Tu esi visatos kūdikis, lygus su medžiais ir žvaigždėmis. Tu turi teisę būti čia. Nepaisant savo pažiūrų, būk santarvėje su Dievu. Puoselėk savo svajones ir siekius. Išsaugok dvasios ramybę net sunkiuose gyvenimo išbandymuose. Nepaisant visų klastų, varginančio triūso ir sudužusių svajonių, pasaulis yra gražus. Įsidėmėk tai ir stenkis būti laimingas. (Teksto kalba netaisyta)

Žinios iš Jiezno parapijos...

Gruodžio 27 d. Jiezne vyko šventė: Vyskupas J. Matulaitis pašventino paminklinį akmenį Lietuvos vardo Tūkstantmečiui atminti. (Plačiau kitame numeryje - red.).

Jiezno parapijos laikraštis šventė savo gyvavimo dešimtmetį. Šią progą visuomenei buvo pristatytas parapijos internetinis puslapis. Jo adresas: www.jieznoparapija.lt. Tai kukli svetainė, bet čia rasite šios šventės trumpą aprašymą bei kontaktus.

kunigas Rolandas Bičkauskas

Kunigas Rolandas lankėsi Melbourne ir Sydnejuje, kartu su piligrimais 2008 metais. Jis siunčia šilčiausius linkėjimus melburniškiams ir sydnėjiškiams.

Please pray for St. George - Shanandoah Church. The next Lithuanian Church to be demolished may be the one in your home city - writes Ramutė Zukas, Lithuanian American Community, NY District.

Gerbiamieji Lietuviai

- Jau pradėjo griauti šv. Jurgio bažnyčia, Shanandoah Pensilvanijos valstijoje, kuri buvo seniausia lietuvių statyta bažnyčia Amerikoje. Šv. Jurgio bažnyčios parapiečiai virš tris metus ėjo per teismus, kreipėsi į Lietuvos diplomatus, kreipėsi į Pensilvanijos valdžią, kreipėsi į Katalikų bažnyčios valdybą JAV ir Lietuvoje, ir svarbiausiai meldėsi, bet niekaip nesugebėjo išsaugoti savo mylimą bažnyčią.

Ramutė Žukaitė, JAVLB Niujorko Apygarda

Kalėdinės Mišios Geelonge

Pakeitus pamaldų laiką Melbourne lietuvių parapijoje valandą vėliau, apsidžiaugė ir Geelongo lietuviai, nes nereikia taip anksti keltis po Kūčių vakarienės ir skubėti į šv. Mišias.

Kalėdų rytą 9.30 val., šv. Petro ir Povilo bažnyčioje bernelių Mišias Geelongo lietuviams, kurias aukuoja kunigas Algirdas Šimkus. Mišių metu giesmes, "Sveikas Jėzau gimusis", "Gul šiandien", "Tyli naktis", grojo juostelės, kurias parūpino Birutė Liebich. Ačiū jai ir V. Aukštėjui už aukų rinkimą.

Kalėdinį šv. Mišių skaitymą, su nuoširdumu, paskaitė Stasė Lipšienė, kunigas A. Šimkus išsamiai apibūdino Kristaus gimimo reikšmę žmonijai. Mišių auką atnešė V. ir M. Bindokų anūkės.

Bažnyčioje matėsi daugiau žmonių kaip paprastai, dėl atvykusių į Sporto šventę svečių, kurių dauguma priėmė šv. Komuniją ir duosniai parėmė aukas. Bažnyčios maršalka Juozas Gailius paminėjo, kad prieš 60 metų, šios parapijos salėje, lietuviai suruošė Kūčias ir iš buvusių dalyvių Geelonge dar gyvena: Vytautas Klova, Vytautas Bindokas ir Juozas Gailius.

Maršalka J. Gailius įteikė kunigui A. Šimkui, nuo Geelongo lietuvių, dovanėlę.

Atšventę Kalėdas rinkomės į 59-tas Sporto šventės Mišias, kur jaunimas su olimpinėmis sporto klubų vėliavom sukėlė gražų ir tautinį pasididžiavimą. Kun. A. Šimkus pamokslą pritaikė jaunimui, apie gražų ryšių palaikymą, meilę vieni kitiems ir draugiškumą sporto žaidynėms.

Po Mišių kunigas išskubėjo į Melbourne sekmadienio Mišioms, o mes ruošėmės važiuoti į Sporto šventės atidarymo iškilmes. Ačiū Geelongo "Vytis", klubo pirmininkui Alex Wiasak, kuris po Mišių įteikė auką kunigui ir bažnyčiai.

Juozas Gailius

JUODAS DIRŽAS

Prezident nepasirašė įstatymo pataisos, skirtos mamoms, auginačioms vaikus, išgelbėti nuo kalėjimo.

Seimo vyrai, kaip džentelmenai, ištiesė ranką ir nubalsavo už mamų gelbėjimą, bet valstybės pirmoji ledi-mamų nepasigalėjo ir kirto juodu diržu, motyvuodama, kad kiti, pavojingesni nusikaltėliai, pasinaudos tokia įstatymo lengvata! Taigi, kad kiti pyktybiškesni nepasinaudotų, ir vaikus auginančios mamos turi būti vienoda britva nusikustos!!!

Pažiūrėkime, kas tie "pyktybiškesni" už mamas ir patys įvertinkime vienų ir kitų pavojingumą valstybiniam išdui.

Vien praėjusių metų "Tūkstanmečio" kultūrinė programa kiek daug pavyzdžių teikia! Pradedant kanalizacinių vamzdžių skulptūromis, Operos ir Dramos teatrų scenų remontais ir nebaigiant fejerverkais Katedros aikštėje - visa tai išpurtė iš biudžeto dešimtis milijonų, kuriems pateisinti šiandien lyg ir nesurandami dokumentai?

Ir nieko. Jokių baudžiamųjų bylų - grobikai laisvėje ir gerbiami piliečiai!!! Tuo tarpu esamas ir būsimas mamos uoliai "šukuoją" keletas valstybinių institucijų (pvz., "Sodra" ir finkontrolė) ir dar be teismo grasina kalėjimu!

Nei nekaltumo prezumpcijos, nei lengvatų mažamečius auginančioms nei nuolaidų kaip pirmą kartą prasikaltusioms... Pačia silpniausia ir didžiausias globos reikalinga visuomenės dalelė - motina su vaiku, - kaip tigras puolė valstybinės institucijos! Pirmiausia, sustabdant motinystės pašalpu mokėjimą ir taip paliekant mažylus su mamomis badmyriauti. Toliau-pateikiant kaltinimus ir ieškinius, kuriems dar neįsteisėjus-dalis būsimų mamų nuo streso patiria persileidimus!

Kas suskaičiuos negimusius, bet laukty gyvybių žūtis kainą? Kas įvertins tigriška uolių tarnautojų demoralizacijos lygį?

Argi šioje vietoje nesinori trypti kojomis ir prakeiksmu keikti tas bevaisias senmerges, kurios lengva ranka pasirašė bado nuosprendį motinai? Argi nekyla mintis, kad čia bergždžiosios kerštas iš pavydo motinai? Ar nepasivirtina Tautos išmintis, kad nepagimdžiusi ir vaikelio neišauginusi moteris yra nepilnavertė? Tai ar galima tokioms bevaikėms senmergėms valdžią suteikti spręsti kitų likimus (teisėjauti) ar visos valtybės reikalus (prezidentauti) tvarkyti?!

Tokios piktos mintys liktų tik paburnojimais, jei neparemtume jų statistika arba, dar geriau, akivaizdžiais pavyzdžiais. O jų yra - pradedant milijardine Mažeikių afera ir nebaigiant brangoku "liūtuko" (800 000 + 600 000=1,4milijardo) nugaišinimu. Tačiau tos kosminės sumos, jų tapusios itinėmėmis, kažkaip protu nesuvokiamos ir, atrodė, be kaltųjų įkalinimo lyg ir nieko... Tačiau "Vakaro žinios" pateikė labai konkrečius pavyzdžius, kurių, tikriausiai, prezidentė net nežino! Tai priminsime.

Baudžiamoji byla Lietuvos akcinio inovacinio banko vadovams už 350 mlj. skolų indėlininkams - nutraukta! Baudžiamoji byla "Litimpeks" banko vadovams už svetimo turto 213mlj. iššvaistymą - nutraukta! Kaltinimai "Vakarų" banko vadovui už 52mlj. skolą indėlininkams - išteisinami! "Aurabanko" vadovų ir akcininkų byla už 40mlj. skolą indėlininkams nutraukiama dėl senaties! Baudžiamoji byla banko "Nida"

Bronė Augūnienė

bankininkams už svetimo 25mlj. turto iššvaistymą, amnestuojama! "Ateities" banko valdytoja, apkalinta 14,5mlj. iššvaistymu - nuo baumės atleidžiama!

"Ekspres" banko steigėjams ir partneriams dėl 12,5mlj. pasisavinimo bei pasikėsinimo sukčiauti - baudžiamoji byla nutraukiama dėl senaties! Baudžiamos bylos nutraukiamos dažniausiai dėl kaltės įrodymų nesurinkimo arba dėl senaties. O tai reiškia, kad mūsų teisėsaugos institucijose arba dirba aplaidžiai, arba nekompetentingai, arba nekvalifikuotai! Tačiau ką gi tuo metu daro prokurorinė priežiūra vykdančios pareigūnai?!

Milijonus iššvaistusiems prokurorai neranda įkalčių, ilgai ir ilgesingai iki senaties termino suejimo... O tuo tarpu motinėlėms kaipmat "susiuvamos" baudžiamos bylos, netgi su akivaizdžiais persistengimais (į ieškinių dydį antrakart įskaičiuojant pajamų mokestį) ir sava laikai pateikiamos teisman su aukščiausios baumės pasiūlymu!

Juk prokurorai geriau negu bet kas numato savo procesinių veiksmų (ar neveikimo) pasekmes, jų pavojingumą, tačiau leidžia, sąmoningai leidžia joms atsirasti. Pedofilijos ar stambių sumų švaistymo atveju - apleidžiai neatliekant elementarių procesinių veiksmų, prarandant įkalčius ir įrodymus bei taip nuvilkinant išteisininį tyrimą iki bylos nutraukimo dėl senaties ar įkalčių stokos. Tuo tarpu mažareikšmes motinystės pašalpu bylas ištiria žaibiškai ir teismuose „netyčia“ patenka pas netekėjusias teisėjas...

Argi tai neakivaizdus piktnaudžiavimas tarnybine padėtimi, dėl ko prokurorai patys turėtų būti patraukti atsakomybėn? Straipsnis baudžiamajam kodekse yra. Ir piktnaudžiavimo pavyzdžių, ypač per bankines indėlių iššvaistymo bylas, yra Lietuvoje netgi per daug. Visos bylos nutrauktos dėl procesinių priežasčių, taigi gali būti skundžiamos ES institucijose! Buvo vilčių, kad šį prokurorinį sabotazą nutrauks Prezidentė. Pirmieji Generalinio prokuroro A. Valantino susitikimai su D. Grybauskaitė atrodė labai griežti, su 1-3 savaitių terminu išnagrinioti nuskambėjusių pedofilijos bylų.

Pogriežto D. Grybauskaitės atsakymo pasirašyti Seimo priimtą įstatymo pataisą, lengvinančią motinų dalį, ir dar kitų niekadėjų nubaudimo priedanga, visa Lietuva pasipiktino.

O mamos sodinamos. Štai ką reiškia juodas diržas ant netekėjusios ir bevaikės liemens! Argi tai nerodo, kad mūsų Prezidentė toleruoja stambaus masto aferas, ypatingai sunkių pedofilų nusikaltimus prieš vaikus ir skriaudžia labiausiai pažeidžiamas visuomenės grupes?

Jei prisiminti D. Grybauskaitės dar ministeriavimo laikus Lietuvoje Finansų ministerijoje, tai juk nebuvo paneigta, kad „VP Marketui“ sugrąžinti 76mlj. PVM, nuskriaudžiant neįgaliuosius ir priverčiant mokesčių inspekciją nusikalsti? Ar tai buvo tik ministrės D. Grybauskaitės klaida, o netiesioginė tyčia, pažeidžiant viešąjį interesą, beja, baudžiamą įstatymą?

Juk nebuvo paneigta, kad būdama finansų ministrė D. Gybauskaitė sugrąžino V. Uspaskicho ofšorinei kompanijai,

„TREMtinio“ ŠAUKSMAS PRIEŠ DVIDEŠIMT METŲ

1990m. sausio numeryje pirmajame puslapyje stambiu šriftu trys žodžiai: LAISVĖS! LAISVĖS! LAISVĖS!

„Tremtinio“ pozicija buvo nuosekli ir tvirta

Laikraštis vienareikšmiškai pateikė GULAG3 - o belaisvių ir Sibiro tremtinių apibendrintą požiūrį į vertybių skalę - pirm visa ko - Laisvė, o tai atitiko Tautos valią - jokių referendumų, jokių paistalų kokiam nors Maskvos soviete ar Kremliaus užkaboriuose apie Lietuvos „išėjimo iš Sovietų sąjūdo galimybę ir sąlygas. Demokratinė Lietuvos Respublika niekada nebuvo atsisakiusi Nepriklausomybės, o brutali karinė okupacija nevaldintina išvadavimu ar savanorišku prisijungimu prie sovietų imperijos. Išvada viena - Lietuvos Respublikos valstybingumas turi būti nedelsiant atkurtas remiantis tarptautine ir nacionaline teise. Maloniai stebina ir jaudina to meto visuomenės veikėjų aiški pilietinė savivoka ryžtas.

Straipsnio „SOS iš imperijos okeano“ autorė Ona Balčytienė rašė apie Tautos valią ir Vakarų politikų mindžiukavimą: „Šiandien viso pasaulio bangose pirmieji

„Jangilai“ areštuotus 200mlj., kurie už nelegalią veiklą turėjo būti konfiskuoti, tačiau ministrė paaukojo principinę inspekcijos darbuotoją (neteisėtai išmeta ją iš darbo), bet toleravo buvusio Seimo Ekonomikos pirmininko V. Uspaskicho stambaus masto aferas?

Argi šie aiškiai tendencingi faktai nerodo, kad D. Grybauskaitė pažeidžia Konstintuciją ir nėra visiems lygiai teisinga?

Jei už motinystės pašalpu kelis tūkstančius galima sodinti motinas į kalėjimus ir prarasti negimusius vaikus, tai už milijonines sumas bankininkus turėtume izoliuoti iki gyvos galvos.

Jei už pedofilijos bylos nuvilkinimą ir įkalčių praradimą nebuvo pašalintas Generalinis prokuroras su visa savo svita iš pareigų, tai už dviejų žmogžudystių sąlygų sudarymą (nearerštavus įtariamųjų), visa prokurorų grupė su generaliniu priešaky, turėtų būti patraukta baudžiamojon atsakomybėn. Bet kas gi patrauks LR Generalinį atsakomybėn, jei jį skiria ir atleidžia Prezidentas? Tuo tarpu D. Grybauskaitė juodu diržu švaistosi tik prieš silpniausius valstybėje, - motiną su vaikais, - o Generalinis prokuroras, netgi neįvykdęs 1-3 savaitių terminus, atvirščiai, - nutempęs juos iki 4 mėnesių, ramiai sau šypsoi... Jam D. Grybauskaitė neprimena nei terminų, nei meta iš pareigų, nei aiškina Tautai savo veiksmų... Argi neišryškino Prezidentė savo tikrųjų moralinių nuostatų?

Tautos išmintis tokį fenomeną taikliai įvardino kaip erelio skrydį ir žvirblio nutūpimą. O šiuo atveju argi neteisinga būtų patikslinti - ereliu pakilo, o kaip višta šleptelėjo? Ir juodas diržas negelbėjo...

Tiesą pasakius ar nevertėtų papildyti Konstintuciją, kad į Prezidentus gali būti renkamas tik padorios šeimos narys? Bet ne viengungiai. Ir tokių bylų prieš mamas - nebūtų. Dabar belieka tikėtis, kad Seimas vistiek priims įstatymo projektą ir jį pasirašys pirmininkė I. Degutienė.

Edmundas Simanaitis

žodžiai - Lietuva, Baltija. Suskridę į Vilnių pulkai žurnalistų savo akimis įsitikina, kas, kaip. Pakartos jie Lietuvos vardą pasauliui dar kartą, pasakys, kad mes labai trokštame laisvės. Bet juk galime suskaidyti imperiją, sudrumsti pasaulio rimtį. Gal geriau nesukbėtume. (...) Taip, pasaulis mato ir girdi ... Tik nesuvirpa didžiųjų pasaulio vadų širdys, kaip nesuvirpėjo 1956-aisiais dėl Vengrijos, nesuvirpėjo dėl „Prahos pavasario“, nesuvirpėjo dėl Gruzijos.“

Einame Baltijos keliu - tiesa įveiks melą

„Du didieji žmonijos budeliai - Hitleris ir Stalinas slapta susitarė pasidalyti nepriklausomas valstybes - Lietuvą, Latviją, Estiją, Lenkiją ir Rumuniją. Agresoriaus įpėdinis ir paveldėtojas (N. Chruščiov, E.S.) viešai prieš pasaulį išpažino seniai visiems žinomą savo pirmtako nusikaltimą - laisvų Europos tautų ir valstybių pavergimą. (...) Ne Maskvos lyg išmalda nemestas suklypęs ir svyruojantis ekonominis savarankiškumas visagalio centro kontrolėje, ne Hongkongo ar Mongolijos statuso prašymas, o drąsus ir atviras, paremtas tarptautine teise ir visuotinai pripažintomis tautų apsisprendimo laisvėmis reikalavimas laipsniškai atkurti nepriklausomą demokratinę Lietuvos valstybę.“ Ištrauka iš Jurgio Okso straipsnio „Kelias į Nepriklausomybę.“

Tame pačiame numeryje skelbiama Raimondo Ylos informacija apie „Baltijos šalių pirmąjį tremtinių suvažiavimą.“ Suvažiavimo dokumentuose skelbiama: Mes einame Baltijos keliu! Siekiame Baltijos šalių Nepriklausomybės! Tik tiesa gali padėti įveikti melą ir naujas represijas!“

Neutrūkstantis budėjimas laisvių ir teisių sargyboje

Sąjūdžio Seimo narys, „Tremtinio“ visuomeninis redaktorius Povilas Varanauskas apie AT veiklą: „Parlamentas sėkmingai dirbs jeigu kelios grupės apibendrins savi programas. Šiuo metu yra dvi pagrindinės programos: valdančiųjų komunistų ir Sąjūdžio. Kai kuriais aspektais jos bendros, pavyzdžiui, liečiančios Lietuvos Nepriklausomybės principą. Tačiau tuo pačiu klausimu jos iš esmės ir skiriasi. Valdantieji komunistai mato Lietuvos nepriklausomybę toli ir migloje, o Sąjūdis AT kadencijos rėmuose.“

Sąjūdžio Kauno rinkimų štabo pirmininkas Aleksandras Ambrazevičius apie kultūros problemas: „Būtinai įstatymiškai panaikinti cenzūrą, ideologinį vadovavimą kultūrai, masinės saviraškos reglamentavimą. (...) Mokykla yra visuomenės atspindys. Kokia visuomenės - tokia mokykla. Sena mokyklos sistema buvo grindžiama vulgaria politizacija, asmenybių niveliavimu. Naujos mokyklos uždavinys - kurti, auklėti asmenybę.“

Prieš dvidešimt metų keltos problemos neparado aktualumo ir šiandien. Daug kas keičiasi, bet esmė palieka ta pati - puoselėti ir ginti pilietines ir moralines vertybes.

Paliekantys ženklą, kad žmogumi buvę

Palikusį ženklą, kad žmogumi buvę, praicityje turime. Kai kuriuos iš jų engėme kol buvo gyvi, bet gerbiame kai numirė. Atkūrus nepriklausomybę mirusių tokių žmonių darbą pradėjo vertinti ir neretai iš jo tyčiotis mūsų naujosios „nacionalinės vertybės, kurios ženklėsio darbelio nėra padariusios priespaudos metais ir, atrodo, nepadarys dabartiniais.

Man rūpi dabar gyvenantys ir palikiantys ženklą, kad buvo žmonėmis, tautiečiai. Suklestėjus antrajai mūsų nepriklausomybei valdantieji ir žiniasklaida nenori tokių žmonių pastebėti. Kritikos ir draudimų lavina užpuola tuos eilinius darbuotojus, kurie stengiasi garsinti tėvynę ar padėti žmonėms daugiau ir gal šiek tiek kitaip, negu nurodo instrukcijos. Eiliniai buroakai (kitais paprastieji) apie tokius žmones beveik nieko nežino. Retenybė, jeigu pasaulyje žinomas lakūnas Kairys kraidantis po tiltais, ar aukščiausių kalnų nugalėtojas pasaulio džentelmenas Vladas Vitkauskas, balerina Špokaitė, Sondeckis ar kiti geriausi ir doriausi specialistai, profesoriai ar išradėjai, nors kartą per mėnesį pasirodytų televizijos laidoje ar laikraščių puslapiuose tam, kad papasakotų apie gyvenimo prasmę ir patirtą laimę pasiekus profesijos ar žmogiškumo aukštumą. Kitas dalykas jeigu susimuša kokios nors televizijos realybėse apie karštas naktis spygaujančios mergos ar jų bernai panorėję kokią studentę išduktinti.

Filomena Taunytė

apie tokius kalbama ir juos rodoma pastoviai. Tik kaulių, paukščių ar žuvų gripas, kempinligė ar koks nors su pedofilija kovojantis pedofilas sustabdo minėtų žvaigždžių bei jų gyvenimo būdo garbinimą.

„Rajonuose turi būti tokių negarsinamų, bet paliekančių žmogaus buvimo ženklus tautiečių, nes mažuose miesteliuose žmonės dideli“ – galvojau.

Apsidžiaugiam kvietimu, keletą dienų pabūti prie jūros ir pagelbėti sunkiomis ligomis sergantiems ligoniams, kurie susilaikydami nuo maisto, panoro atsikratyti arba bent sumažinti (kitais gydymo būdais neįveikiamas) juos kamuojančias ligas. Tokių „didvyrių“ tarpe visuomet pasitaiko ir tikrų didvyrių. Buvau iš jų visų vyriausia, todėl be konkurso tapau tokio, Sveikatos apsaugos ministerijos ir ligonių kasų kritikuojamo, gydymo vadove. Visiems patariu kasdien mažiausiai dvi valandas (užmiršus draugus, namus, bei vaikus), ramiai pasėdėti po pušimi ir pažinusi vienatvę, per ją suprasti save ir savo nemirtingas bet neišgydomas

ligas. Pasilymas jiems buvo keistas, bet dar suprantamas. Tačiau reikalavimas netik kiekvienam mintinai padeklamuoti mylimo poeto eilėraščių, bet ir patiems parašyti po eilėraščių, jiems pasirodė baisnesnis už patį badą. „Mes nemokame nei vieno eilėraščio, o kaip jį parašyti, kai nei kompiuterio, nei supratimo nėra“ – dejavo seniūnas.

Mane, menančią smetoninį mokslą, stebino ne tik sveikatos bet ir švietimo pertvarkų rezultatai. Kaip gerokai už mane jaunesni žmonės, baigę vidurines mokyklas tarybiniais ar gimnazijas nepriklausomybės metais, kai kurie užimantys nemenkas pareigas, nėra skaitę nei savų, nei pasaulio poetų ir mintinai nemoka nei vieno eilėraščio. Paaikšėjo ir minčių, bei kalbos skurdumas. Jaunesni be žodžių „ta prasme, karoče, typo, vien žodžiu ar reiškia“ sakinio nesurezgė. Patys nusistebėję, atsiskleidusiais trūkumais, laikis didvyriškai. Užmiršę maistą, skaitę, rašę, taręsi, konsultavosi ir penktą bado dieną, išsiskirstę pabūti vienatvėje, o mane, tokiam pat tikslui, nuvežė į pajūrį, kuris nuo miške įsikūrusios stovyklos, buvo vos už penketo kilometrų ir kartais vakarais, mes net girdėdavome jūros ošimą.

Sėdėjau žiūrėdama į praeinančius ir į pusnuogių žmonių kūnais nuklotą paplūdimį. Tarp daugybės žmonių buvau vienų viena. „Numirčiau, pakirsta infarkto ar insulto, niekas

nežinotų nei mano vardo, nei pavardės. Užkastų Palangos kapinių pakraštyje, kaip neatpažintą“. Pradėjau galvoti kodėl Japonijoje daugiau, nei kituose kraštuose, senų žmonių. „Turbut vis tik dėl maisto. Jie valgo daug žuvų, kuriose yra visokiasiu amino rūgščių“.

- Tai apie ką galvojate? – paklausa stabeltėjęs praivis.

- Apie Japoniją.

- Buvau netoliese, kai jūs miške saviškius kankinote, kad jie nežino nei vieno eilėraščio, o paskui kalbėjotės apie ilgaamžystę. Žuvų valgymas gerai, bet ne vien jis ilgina japonų amžių.

- Iš kur taip gerai žinote? – paklausiau.

- Prieš savaitę iš ten grįžau – atsakė.

- Net akyse prašviesėjo. Žvilgtėjęsi pamačiau, kad šalia prisėdė nenulstantis keliautojas. Pabuvojęs tėvynėje porą savaitių, jis vėl traukdavo į pasaulį, ten ieškodamas dvasios lobių, kad juos parvežęs, kaip nemokamą labdarą padalintų tėvynainiams. Tačiau televizijos ekranuose jo nesimatė. Ten nenulstamai spiegdami ir laizės realybės šou pradedantieji, bei finalininkai. Keliautojo įspūdių mažai kam reikėjo, todėl tą dieną jie atieko man.

- Japonijoje ilgas gyvenimas, nes seneliai reikalingi ir gerbiami. Reikalingas, žmogus, net iš mirties patalo pakyla, kaip ta, įsų knygoje aprašyta, močiutė sužinojusi, kad žuvus dukrai jiems anūkėliai liko beglobiais našlaičiais. Tokia žinia, nuvijo prie jos atšėlinusią mirtį.

(Bus daugiau)

Į PASANDRAVĮ ATĖJO RUDUO

Ligija Žilevičienė
(Tęsinys)

PASANDRAVYS

Dar truputį pavažiavę Ariogalos link, sukame dešininę - važiuojame į Ugonius. Ugoniai nuo seno garsėja Žolinės atleidais, nepaprasto grožio Dubysos vaizdais.

UGONIAI - SENJA GYVENVIETĖ, minima XVI a. Ariogalos valsčiaus teismo aktuose. XVII a. viduryje Ugoniuose buvo pastatyta koplyčia, kurioje Betygalos kunigas šventomis dienomis aukodavo mišias. Ugonių bažnyčioje yra garsaus meistro Radavičiaus (palaidoto Veliuonos kapinėse) darbo nedidelį vargonai su šūvių žymėmis, likusiomis nuo karo. Prie bažnyčios stovi nedidelė varpinė, joje kabo papapjicėčių išsaugotas unikalaus skambesio varpas. Jaukiose Ugonių kapinaitėse ilsisi poetas Antanas Cibulskis, kuriam gražiausia vieta pasaulyje buvo Dubysos slėnis ties Ugoniais.

DUBYSOS SLĖNIO ŠLAITUOSE ties Ugoniais tryškta keli šaltiniai. Žinomiausias ir labiausiai lankomas yra neužšalantis šaltinis, virš kurio XIX a. pastatyta medinė koplyčia. XVII a. imta pasakoti, kad 1657 m. prie šio šaltinio apsiirėkusi Marija. Vyskupas Perčevskis 1683 m. išsiuntė pasiuntinius patikrinti, ar tai tiesa. Šie nė vieno liudininko nerado, todėl vyskupas apsiirėškimo nepatvirtino. „Į Ugonių vienok žmonėms vaikščioti ir šaltinio vandeniu skaudančias akis mazgoti neužgynė“, - rašė M. Valančius. Eina prie šio šaltinio žmonės ir šiais laikais, laukia stebuklo.

Ugonių bažnytkaimį ir gražias jo apylinkes mėgo Maironis, ne kartą čia lankėsi. Poetą tebemena ... apgrūvęs svirnas, kuriame Maironis nakvodavo. „Gal atsiras kilniadvasis kraštietis, nepagalilės kelių tūkstančių litų svirnui suremontuoti?“ - šviesią mintį garsiai pasako Marija.

Ir vėl mes Betygaloje, prie Vytauto. Šį kartą sukame dešininę, pravažiuojame Vieviršės tiltą, pakylame į kalnelį. Aplinkui - vien lygumos, kelias kerta Javytės, Lelyko upelius. Privažiuojame Maskvitus, Bertėškius, Ūturius, kertame Srauto upelį, Mūkę. Pagaliau prieš mus Pikėūnai, kur susikerta keliai, vedantys į Žaiginį, Šiluvą, Tytuvėnus, Raseinius. Sukame kairėn, Maironio gimtinė - ranka pasiekiamą.

Poeto tėvai, seneliai ir proseneliai buvo Betygalos apylinkių gyventojai, vadinamieji „karališkieji valstiečiai“. Gyvendamas Bernotuose, Maironio tėvas ūkininkavo ir Pasandravyje, jam kaimyno dvarininko perleistame naudoties už skolas. Čia, Pasandravyje, 1862 m. lapkričio 2 d. gimė Jonas Mačiulis - Maironis. Namų, kuriame gimė Maironis, likę tik pamatai, tačiau poeto vaikystę mena senas šulyns, pavalkinė ir šimtamečiai medžiai.

Nuo Pasandravio iki Bernotų, kur poetas užaugo, iš kur išėjo į gyvenimą, kad taptų kunigu, vyskupu, garsiu poetu, viso labo 500 m. Einame Maironio taku, kuris baigiasi tilteliais per Luknę ir Sandravos upelius. Abipus tako pasodinti ažuoliukai, ji puošia stogastulpiai.

Senajame Maironio tėvų name iki 1957 m. gyveno jauniausia poeto sesuo. Vėliau namas sudegė. Dabar ant senų pamatų pastatytas naujas namas lygiai toks, koks buvo, kai jame augo poetas.

Maironio takais pavaikščioti norinčių daugiausia pavasarį ir vasarą. Lapkritį, kai švenčiama Poeto gimimo diena, čia buvo tylu. „Bernotai ir Pasandravys yra tylaus susikaupimo žemė. Šių apylinkių grožis ramus, neblaškantis dėmesio, kylantis iš šaltinių ir širdies gelmės“, - atsisveikinant pasakė Marija Navakauskienė. (Pabaiga)

Melbourne lietuvių kalbos mokslo metai prasideda vasario 6 d. Victorian School of Languages (Princes Hill Secondary College, Carlton).

VSL Mokykla ir lietuvių kalbos mokytojos Rasa Imbrasienė bei Aida Gogelytė kviečia kuo daugiau mokinių užsiregistruoti į lietuvių kalbos klases. Moksleivių amžius neribotas, bet gali registruotis nuo 5 metų amžiaus. Dėl kitų valstijų lietuvių kalbos pamokų informacijos, kreipkitės į savo miesto Australijos Lietuvių Bendruomenės (ALB) apylinkės valdybų narius.

CALL TO SAVE LANGUAGES

“Several hundred people attended a public meeting in late 2009 in Melbourne to raise the issue of the suspension of VCE accreditation for languages.

The following languages lost VCE language accreditation in 2006: Bengali, Czech, Latvian, Lithuanian and Slovenian. As a result, the numbers of students studying these languages at junior levels have dropped and classes have all but ceased.

Now, more languages including Albanian, Dutch, Hungarian, Swedish, Romanian, Ukrainian and Maltese could potentially lose their VCE accreditation, due to the number of students who study the language at Year 12 dropping below an arbitrary number of 15 students nationally.

Since the late 1970s an increasing number of community languages have been available as Year 12 subjects in a number of States under a co-operative agreement. Keynote speaker, Professor Michael Clyne called the current situation “an erosion of an important Australian achievement... which has given an opportunity to many young people to study a language to an advanced level, a language in which they have a special interest and background”. This demonstrated a real multicultural achievement which valued all languages as being of equal importance. Victoria has the largest choice which allows 46 languages to be studied.

Professor Clyne called for the current regulation, requiring a language subject to

have a minimum average Year 12 enrolment to be removed and a solution found for this problem. He said that the attainment of high standards in a range of languages demonstrated the success of this policy and that bilingualism was responsible for cognitive development, but also contributed to the economy and social cohesion.

“At the end of the day, when students are selecting the subjects that they are going to study, they give serious consideration to those subjects which will assist them in their VCE results”, The Victorian School of Languages Principal, Frank Merlino said.

Community Languages Australia's Orsya Stefan said that the scaling of languages for university entry was also a serious obstacle. “The standardisation and scaling of scores affects small candidature subjects adversely and is a disincentive for students to maintain and study the languages to VCE level”. This has led to the deterioration of language student numbers and classes the eventual loss of VCE language accreditation. A working group will explore ways to solve this problem with the relevant authorities before more community languages lose their accreditation. The group will call for the minimum threshold to be removed and that no further languages be de-accredited until there is resolution.” VSL Bulletin 2009

Only two teachers - Aida Gogelytė, teacher of the Lithuanian language and a teacher of the German language have been invited to represent The Victorian School Language Council on this matter. We wish Aida well. Please visit www.vsl.vic.edu.au Red.

SPEECH TO PARLIAMENT – LITHUANIA 1000th ANNIVERSARY

One thousand years ago, in the convent of Quedlinburg Abbey in Germany, an unknown annalist was writing a historical chronicle: the Annals of Quedlinburg. In it, the annalist described St Bruno's mission to Christianise the pagan king Netimer, and I quote a translated version of the Latin text:

Vini Ciccarello MP
Member for Norwood,
South Australia

St Bruno, also known as Boniface, archbishop and monk in his 11th year of conversion, was struck in the head by pagans at the border of Rus and Lithuania, and along with 18 of his followers went to Heaven on the seventh day before Ides of March.

Although the journey of the monk ended tragically, his demise also served as the first documented mention of the name Lithuania.

Almost 1,000 years later, on 5 October 2008, the Ambersail LTU 1000 set off from the port of Klaipeda, as do thousands of sea-faring vessels every year.

However, this was no ordinary yacht and it was certainly no ordinary trip. Rather, it was the beginning of a 200 day global voyage that would cover 43,427 nautical miles and visit 26 communities in 20 countries across five continents, including South Australia in December last year.

The mission was the Millennium Odyssey. The goal was to bring together communities all over the world in celebration of a momentous anniversary. The motto was: One Name – Lithuania.

It is the milestone that Lithuanians all over the world have been celebrating in 2009.

Recently, I was thrilled to attend Lithuanian House in Norwood with the Attorney-General and to join with the local Lithuanian community in adding our voices to the global chorus of acknowledgment and respect.

It is no small understatement to say that Lithuania and her people have travelled a rocky road. It is a journey steeped in struggle and chaos, in foreign occupation and intervention, and in prosperity and devastation. However, it is also a journey of courage, endurance and hope, and the yearning to be an active member of a world that can make a difference.

It is the story of many South Australian Lithuanians who left their homeland with nothing more than the hope of refuge and the promise of a new beginning. Like so many people from far away shores who made Australia their home – either through necessity or choice – they studied, worked hard and strove to provide their families with opportunities that had been denied to them at home. Though small in number, they proved that cultural survival and development did not depend on a collectively loud voice, but rather on a clear vision, willingness and determination.

I am proud to be a member of a government which is so committed to multiculturalism and the integration of our state as a culturally diverse and accepting community.

In turn, I am also delighted that the Lithuanian community has accepted the challenges we have given them and played such an important role in building the economic and social prosperity of South Australia.

The parallels of countryman to homeland are striking. Faced with adversity, both have endured; faced with separation, both have prospered; and faced with isolation, both have become integral players on their respective local and world stages.

Just as her citizens have achieved great success in their new homes and communities, Lithuania (as a nation) has also stepped forward.

Today, Lithuania is an independent, free market democracy, and before the global economic crisis had the enviable title of being one of the fastest growing economies in the European Union.

But not content with looking inwardly, Lithuania also wanted to ensure her voice was heard. Through her relatively recent membership of the European Union and NATO, Lithuania embarked upon her agenda of contributing enormously to peace and security throughout Europe.

Lithuania also plays a significant humanitarian role further afield in contributing to missions in Afghanistan, Iraq, Bosnia, Kosovo and Georgia.

And that, I believe, is the true essence of courage and what marks Lithuania and her citizens as unique. To re-assert yourself successfully after so many years of uncertainty and turmoil is noteworthy in itself, but then, in turn, to reach out and help others is the ultimate achievement.

I pay tribute to the members of the Lithuanian community for their selfless and unwavering commitment in supporting their members, whether they are newly arrived or simply needing extra support in their senior years.

I appreciate your efforts in establishing the museum which documents your story and journey. This is a fantastic way to educate the younger generations and enable them to appreciate the history of their homeland and ancestors.

A sense of tradition and an awareness of the travails and accomplishments of those who paved your way is so important and this goes a long way to ensuring that those links are developed and fostered.

The museum is also a testament which the wider community can enjoy, and I thank you, on behalf of all South Australians, for allowing us to share in and appreciate your rich cultural heritage.

And last, but certainly not least, I congratulate Lithuania on her 1,000 year anniversary and wish her continuing success for the future.

Architektų ir Inžinierių Sąjunga Melbourne maloniai kviečia VISUS ateiti ir pasiklausyti paskaitos -

VALDOVŲ RŪMAI

Melbourno Lietuvių Klube, sausio mėn. 31 dieną, sekmadienį, 13 val.

Paskaitoje išgirsite ir pamatysite DVD formoje Valdojų Rūmų pradus, istorinius paveikslus, Didžiosios Lietuvos Kunigaikštystės didikų portretus, statybos darbus, architektūrinis brėžinius, kasinėjimo radinius, vidaus salių ir kambarių vaizdus ir pradinį rūmų atidarymą 2009 metais.

Paskaitą skaitys architektas Jurgis Žalkauskas F.R.A.I.A., o paskaitos pradžioje pianinu kelis kūrinius atliks Darius Prancūnas

(Part 1) Reflections

As the wonderful 2009 year came to an end, I recently took the time to reflect on what a marvelous experience it had included.

When you arrive to a place you have never been to before certain things go through your mind. After taking my first step out of the Vilnius Airport I suddenly felt energized excited and quite overwhelmed especially after receiving quite a lovely welcoming by my grandma's cousin and her daughter. The fact of the matter was that I was in Lithuania. My whole life I had gained knowledge of my grandparent's motherland and now I was there. I left Australia with my family on Thursday the 28th of May and up until my arrival in Lithuania I had discovered the remarkable lands of Italy and Germany as well as a few other countries and territories.

Sunday the 21st of June was the first of many pretty summer nights and the next day the Lithuanian adventure had officially began. After experiencing just some of the landmarks in Vilnius my family got together with many other families and friends from Geelong and Melbourne (Australian Lithuanian Folk Dancing

Group) to tour the country on its 1000th year celebration. The first second the rest of the group landed in Vilnius we all boarded a bus which bypassed the Northern city of Utena to the magnificent lakeside town of Zarasai.

On the morning of the 23rd the group was invited to the town's council chambers as special guests by the towns Vice Mayor. She welcomed us and we all learnt about the cultural significance of the area. From that point onward we had split up into two mini buses and we traveled around the area from visiting the sites of Europe oldest Oak tree and Devils Rock to admiring a lake where a motorcyclist believed to have sited the Virgin Mary as well as a fascinating tour of the Zarasai town museum.

It was from that point forward where the dance group had got down to business as they were participating in a festival that night right by the main lake. While I helped out with some photography during the practices I just couldn't help but be in awe of the wonderful surroundings. That night after a few hours of practices the festivities had begun as hundreds gathered from across the country to join in on the celebration which had included dancing, music, fireworks and bonfires. It was a terrific night, one I will never forget.

(To be continued) Alex Tigani

Australian Lithuanian Folk Dancing Group at Devils Rock, near Zarasai in June 2009

SBS radio Lithuanian The many voices of one Australia

WHEN TO HEAR US

Melbourne 93.1fm
Sydney 97.7fm
Wollongong 1035am
Canberra 105.5fm
Tuesday 5pm

National Frequencies
Adelaide 106.3fm
Adelaide Foothills 95.1fm
Bathurst 88.9fm
Brisbane 93.3fm
Darwin 100.9fm
Hobart 105.7fm
Newcastle &
Hunter Valley 1413am
Perth 96.9fm

Lietuvių programos prodiuserės:
Rymantė Gell (Syd.)
(02) 9430 2828
Aida Gogelytė (Melb.)
(03) 9949 2121
Email:
lithuanian.program@sbs.com.au
Wagga Wagga (NSW) 103.5fm
Young (NSW) 98.7fm

National
Tuesday 3pm

Sydnejaus lietuviams

Pranešame, kad sekančios pamaldos bus sausio 24 Lidcombe Bažnyčioje įprastu laiku 11.30 val. ryto.

Kaip jau buvo paskelbta spaudoje, kad į Australiją atvyksta misijonierius **kun. Hermanas Šulcas**, kuris aplankys Sydnejų ir praves rekolekcijas.

Atvyksta į Sydnejų vasario 26. Pageidaujantys susitikti su svečiu kreipkitės pas Danutę Ankienę tel. 9871 25 24.

Rekolekcijos prasidės 14 val. vasario 27. Rekolekcijų užbaigimas Mišiomis 28 sausio 11.30 val. ryto. Dar nėra aišku ar gausime bažnyčią. Tad sekite sekančius pranešimus.

Po rekolekcijų, pietūs su svečiu Lietuvių klube 13.30 val. Pageidaujantys dalyvauti

registruojasi Lietuvių klube ir susimoka už pietus \$15. Klubo tel. 9708 1414, arba pas Danutę Ankienę tel. 9871 25 24.

Netekus parapijos salės Lidcombe Kaziuko mugė įvyks kovo 14, Lietuvių Klube Bankstowne. Pasitikrinkite pas D. Ankienę tel. 9871 2524. Turintys fantų loterijai skambinkite Danutei Ankienei.

Kviečiami visi iš arti ir toli, atvykti į Lietuvių klubą ir atšvesti Šv. Kazimiero šventę. Jus skaniai pavaišins Lietuvių klubas ir darbštūs skautai ir skautės. Sveikiname iš anksto Kazimierus ir Juozus. Sekite sekančius pranešimus dėl Kaziuko mugės...

Sydnejaus Lietuvių Katalikų Kultūros Draugija

Pakalbėkime apie sveikatą...

IMBIERAS (ginger)

Šviežias, džiovintas, konservuotas ar net keptas - egzotiškasis imbieras naudojamas įvairiais būdais. Įvairios ir jo gydomosios savybės.

Didžiųjų prekybos centrų vaisių ir daržovių skyriuose tarp vietinių obuolių ir morkų jau dažnai matome imbiero šakniastiebių. Tai - geriausias iš Pietų Kinijos atkeliavusio augalo pergalingo žygio įrodymas.

Vis daugiau žmonių mūsų šalyje mėgaujasi gaivių prieskoniu, kurio kvapas primena citriną, yra aštraus, šilto, "kandancio" skonio, ir naudoja jį gamindami patiekalus ar virdami arbatą.

Tai sveikintina, nes Azijoje imbieras nuo amžių laikomas stiprinančia priemone ir vienu seniausių vaistinių augalų.

Pagerina medžiagų apykaitą
Kas kasdien geria arbatą su imbieru, to medžiagų apykaita smarkiai pagreitėja.

Mat šis šakninis augalas stimuliuoja visas organizmo funkcijas ir padeda kūnui greičiau pašalinti nuodingąsias medžiagas. Žmogus greitai pasijunta atsigavęs ir žvalusnis.

Tokį poveikį nulemia daug imbierė esančių vertingųjų medžiagų, pirmiausia - jo eteriniai aliejai, suteikiantys augalui specifinį aštroką skonį. Imbiero šakniastiebyje yra nuo 1 iki 3 procentų eterinių aliejų.

Šios aštriosios medžiagos skatina virškinimo sulčių išsiskyrimą ir pagerina kraujo apytaką. Imbiero eteriniai aliejai teigiamai veikia ne tik kūną, bet ir sielą.

Geras patarimas tiems, kuriems reikia susikoncentruoti dirbant: šviežias vandens su imbiero gabaliukais ar imbierinės arbatos skonis skatina mąstymą, padeda atsikratyti nuovargio ir atgauti jėgas.

Stiprina imunitetą

Ar mėgstate sušius? Tuomet žinote apie japonų paprotį šalia ryžių ritinėlių patiekti konservuotų imbiero gabalėlių.

Šis paprotys turi dvigubos naudos: pirma, imbieras neutralizuoja suvalgyto sušio skonį, kad žmogus galėtų tinkamai pasimėgauti kitu. Antra, japonų virtuvėje labai vertinama kita imbiero savybė: jis naikina bakterijas.

Todėl imbiero arbata geriama profilaktiškai nuo peršalimo. Ji neutralizuoja virusus, kol jie dar nespėjo išplisti, arba neleidžia išsivystyti antrinėms bakterinėms infekcijoms. Be to, imbiero arbata stiprina imunitetą. Kitas efektas: imbieras nuostabiai sušildo iš vidaus.

Saugo širdį ir kraujo apytaką

Imbieras ne tik trumpam pagerina savijautą, bet ir daro ilgalaikį poveikį. Kai kurios jo veiksmingosios medžiagos apsaugo nuo pavojingų nuosėdų kraujagyslėse susidarymo ir sumažina žalingojo cholesterolio kiekį kraujyje.

Danų mokslininkai nustatė, kad 5 gramai imbiero kasdien akivaizdžiai sumažina polinkį į trombozę ir insultą

Kaip paruošti imbiero arbatą

Paprasčiausias būdas vartoti imbierą - kasdien gerti jo arbatą.

Vienam puodeliui šakute lengvai subadykite du tris nulupto imbiero griežinėlius ir užpilkite 200 ml verdančio vandens. Penkias minutes palaikykite. Kas mėgsta, arbatą gali pasaldinti medumi. Galima nusipirkti jau paruoštos imbierinės arbatos pakelių.

Imbieras pasižymi ne tik bendrą savijautą pagerinančiomis savybėmis - jis vartojamas ir kaip vaistai ligoms gydyti.

(Bus daugiau)

Padėka Parapijos aukotojams 2010 sausio mėnesį

\$10 I.Arienė, \$15 A.Galiauskas, po \$20 P.Vaitekaitis, V.Talačka, po \$25 S&I Tamošaičiai, G&E Klejai, po \$30 J.Brūozis, J.Žalkauskas, D.Zonius, S.Eimutis, \$40 V.Mačiulis, po \$50 O.Bratiškienė, E&E Manganavičiai, J.Kriščiūnas, B.Prašmutaitė, PV & NJ Šalkūnai, B&E Smaliorai, P. Cleveland, J. Karla, \$70 L.Bratiškienė, \$100 H.Lenk

Nuoširdžiai dėkojame už aukas. Melbourne Parapijos Taryba

PADĖKA

Australijos Lietuvių Katalikų Federacijos valdyba, "Tėviškės Aidų" leidėjai, nuoširdžiai dėkoja Australijos Lietuvių Fondui už paskirtą \$1,500 auką, padėjusį padengti dalį išlaidų Tūkstantmečio proga Australijos lietuvių organizacijų/vienetų "Metraščių" išleidimui.

Atsisveikiname su Liudu Budzinausku

Nežinai nei dienos ir valandos kada busi pakviestas į Amžino poilsio namus - Dangaus Karalystėje.

Po nuoširdaus telefoninio pokalbio, kad Liudo padangėje viskas gerai, jis laukė suvažiuojant šeimos į Kūčias. Sekantį rytą, po pusrūkių, pailsėti atsisėdęs į patogią kėdę, nes buvo numatęs važiuoti į Kalėdinį pobūvį, bet užsnūdo ramybėje, taip kaip norėjo.

Neseniai Liudas atšventė 88-tą gimtadienį, bet jautėsi pakankamai stiprus ir energingas šeimai ir lietuviškai veiklai. Liudo Budzinausko laidotuvis gruodžio 16 pradėtos Rožiniu, kurį pravėdė kun. M. Markowick Blugum chapel, išpuoštoje aplinkoje, tautinėm juostomis, o atidarytame karste Liudas vis dar šypsoi. Prieš pradėtą Rožinį 5-kios dukros ir sūnus atsisveikindami su tėvu į karstą įdėjo po laiškėlį. Rožinis užbaigtas sugiedant Lietuvos himną.

Gedulingos Mišios vyko 17 gruodžio, 13 val. St. Joseph bažnyčioje, O'Connor, kurias aukojo parapijos klebonas Kennedy.

Karstas padengtas trispalve ir gelėmis. Vaikai, anūikai ir proanūikai pasipuše tautinėmis jaustelėmis, o dukra Liucija tautiniais rūbais. Mišių skaitymus atliko Liucija, Algis, Brigitta, Nijolė ir Teresė. Mišių auką atnešė pirmoji Liudo anūkė, palydint visiems anūkam ir proanūkam.

Atsisveikinimo žodžius tarė ALB Canberros valdybos pirmininkas J. Mockūnas, Sigita Gailiūnaitė perskaitė, seserėčios Jūratės, iš Lietuvos atsisveikinimo eilėraščių, Juozas Gailius,

jaunystės draugas nuo 1945 m pažinojo jo visą šeimą, išreiškė gilią užuojautą šeimai Australijoje, Amerikoje, Lietuvoje, Vokietijoje ir perskaitė "Baltic Beach Dreams to Opa" Savo atsisveikinimus pasakė Brigitta, Helen, Sharon, Ronnie, Ava, Aristo, Peter, Ron. "Tėviškės Aidų" redaktorė Marija Augustinienė pareiškė užuojautą šeimai ir apgailestavo netekusi glaudaus spaudos bendradarbio.

Liudo išgyvento gyvenimo kelią išsamiai ir gražiai nusiėvietė dukra Antanina, taip pat perskaitė pasisakymus visų vaikų, anūkų ir proanūkų. Kunigui atlikus paskutinį pašventinimą karstą sūnus, žentai ir anūikai, išnešę paskutinei kelionei grojant juostelei "Bitute pilkoji" į Woden Cemetery.

Kunigui Kennedy atlikus paskutinį patarnavimą ir vienam anūkiui paskaicius paskutinį atsisveikinimą karstas, padengtas trispalve ir gelėmis, palengva leidosi Lietuvos himno palydoje, į Amžino poilsio vietą, kur jo laukė žmona Sofija.

Liudas jau ramiai ilsisi, ašarojančių daug. Vienas iš šeimos narių su pintine stikliukų ir lietuviška degtine, ėjo pasiūlindamas už tą gerą žemaitį ir pavyzdingą tėvą "iki dugno..." Po laidotuvių visi buvo pakviesti gedulingoms vaišėms į Teresės ir James vilą, kur Liudas gyveno paskutiniu laiku. Visi buvo pavaišinti karštais patiekalais ir lietuviškumo netrūko. Gražus nuopelnas šeimai, kad moka ir skausmo valandoje taip gražiai vienas kitam padėti ir dirbti vieningai. Užbaigdamas savo suglaustą aprašymą savo ir šeimos vardu reiškiau gilią užuojautą visai plačiai velionio šeimai.

Išėkis, Liudai, toli nuo Kuršėnų. Lai būna Amžino poilsio vietelė Australijos žemėlėje.

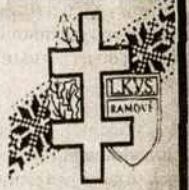
Juozas Gailius

Įlgamečiui Canberros "Ramovėnų" vadui,

Liudvikui Budzinauskui, mirus

nuoširdžiai užjaučiame ramovėnus, bendruomenę, velionio šeimą ir artimuosius.

Melbourno Lietuvių "Ramovėnai"

a.a. Liudui Budzinauskui mirus

nuoširdžiai užjaučiame Jo šeimą, Canberros lietuvių bendruomenės narius, gimines ir artimuosius.

Kartu liūdime, netekus nuolatinio korespondento, skaitytojo, rėmėjo.

A.L.K. Federacijos valdyba, "Tėviškės Aidų" redaktorė ir darbuotojai

Mieli "Tėviškės Aidų" skaitytojai,

Dėkojame už mums skirtus šventinius pasveikinimus. Džiaugiamės, kad skaitote laikraštį. Linkime sveikatos ir ramybės Jums ir Jūsų šeimoms.

Visiems sausio mėnesį švenčiantiems gimtadienius, ypatingai jubiliatams linkime gražių gyvenimo akimirku.

Mūsų žiniomis, skaitytojai - melbourniškė D. Lynikienė ir Beechworth gyvenantis, V. Makaravičius švenčia savo gimtadienio jubiliejus. Sveikiname!

Redakcija

Aukos "Tėviškės Aidams"

Po \$300 Melbourne Lietuvių Katalikų Moterų Draugija, ALB Krašto valdyba, po \$100 Sydnejaus Rožinio būrelis, Vaičiulių šeima, po \$50 J. Kirša, J. Lazdauskienė, V. Makaravičius, po \$35 B. Prašmutaitė, B. Grinskis NZ, po \$30 V. Koženiauskienė, V. Palavikas, \$25 S. ir I. Tamošaičiai, L. Pukys NSW, po \$20 A. Savickienė NSW, I. O'Dwyer, A. Stupuras, V. Židžiūnas, po \$10 J. Skuodas NSW, O. Bratiškienė, J. Arienė.

Širdingai dėkojame už aukas ir kartu prisijungusiems prenumeratas. Visos lėšos padeda laikraščiu gyvuoti.

ALKF valdyba ir "Tėviškės Aidų" darbuotojai

a. † a. Liudas Budzinauskas

1921.VIII.25 - 2009.XII.12

In 1932 he attended the Panevezys Boys High School which was 12 kms from home. His parents had rented him a room in a house, the woman's son was a shoemaker & Liudas learnt how to repair shoes which he did for his children when we were growing up.

Liudas excelled in school, however when winter came his love of ice skating and little study saw his compulsory grade subjects grades decline to "D's" which Liudas changed to "C" - his father who had been notified - and Liudas not being aware of this received punishment for his falsehood. Not even his mother could save him this time. He learnt his lesson & from that time studied harder to improve his life.

In 1940 the Russians arrived and that autumn he finished his final school year and hence the changes began in the schooling system & government. Being outspoken he was warned by a former teacher to refrain from political outbursts regarding the Russian occupiers. He was "interviewed" by the Russian KGB police a short time later but was never detained.

In June 1941, the German airplanes bombed the freight trains at the train station and thus began the next episode of his life. Liudas was given a hunting rifle which was used against the retreating Russian army. Liudas had much bravado in him and survived this period. When the Russian army retreated he endured the horror of searching for his close school friends in the Rainiai forest. No words he could utter would describe the desolation in his heart at what he saw there.

1944 saw tension & danger and once again a threat from the eastern front. His life hung on a thread on more than one occasion during the war years, but he managed to get to Germany to the town of Northlingen. He had learnt some German at school & once he was registered for work & food stamps he worked in a bicycle repair shop.

In 1947 the Displaced Persons camp in this town was abolished by the Americans & he was moved to Memmingen. Here he met some of his lifelong friends Joseph Gailus, Feliksas Borumas, M Musinskas, V Marcinkevicius, K Ramanuskas, Ceslovas Valodka and many of these men married women they met there. Liudas met Sophia (our mother) at a dance and swept her off her feet and that started a whole new chapter of his life.

On 23 December 1948 both Liudas & Felix arrived to this unknown Australian land of the "kangaroo's" and the immigrants on arrival at Port Melbourne were happy to celebrate Christmas Eve & Day at the Bonegilla camp.

At end of January 1949 both Felix & Liudas were assigned to Canberra to fulfil the obligatory government work contract and were placed in the Black Mountain quarry. The work involved much physical & exacting use of their bodies, using picks & sledge hammers to smash the boulders in the hot Australian summer, which many immigrants were not used to. After

8 months of working his hands toughened & muscles strengthened but a freak rockslide injured Liudas. He was assigned to light duties which he discovered paid considerably more. He then began to look after the boilers for hot water, rising early, splitting wood and not being used to the Australian hardwood broke 6 axe handles in his first attempts.

He along with many immigrants, were housed at Fairburn in old corrugated iron buildings, freezing in winter & boiling in summer.

In his own country he had worked as an Accountant but was unable to pursue this path in Australia.

In 1950 after settling into his life he called for his wife Sophia & 2 children Brigitta & Antanina (whom he had never seen) to join him here, so at the end of that year he had settled them into accommodation at Bungendore. Liudas commuted on his motorbike on weekends to see his wife & family until they relocated to O'Connor. Liudas nearly lost his life in a car accident but his Zemaitis will & stamina pulled him through.

He worked at many jobs always bettering his pay so he could provide for his growing family. His last job was working at the Australian National University as a Boiler Attendant having attained his certificate and after 20 years of service retired. He always had a large vegetable garden at Lord Street, had fruit trees for his wife to make preserves and some chickens which he hated killing as they used to run around for awhile once he cut their heads off. In his workshop he repaired shoes, mended, made some furniture pieces, repaired almost anything, in fact he could turn his hand at almost any job - a skill he was often called upon many times in his life by his family, and some friends. He could in our eyes accomplish anything and did.

Both Liudas & Sophia brought land in 1960 & slowly built their holiday home at Northcove Road, (Batemans Bay) it still stands as strong & straight as the day he finished with many, many happy family summers there, fishing laughing, walking, exploring swimming, friends and stories around the fire or kerosene and gas lamps.

Liudas was a foundation member of the Lithuanian Australian Club originally located in Lynham and formed part of

the first workers who dug the first foundations, later in 1990 both Felix & Liudas built a monument at the site. Liudas was an active participant in Lithuanian culture, and was fiercely patriotic to his homeland whilst embracing his new home of Australia. In 1968 he joined the newly founded Lithuanian War Veterans Society "Remove" holding various positions & since 1993 was its Chairman. He always encouraged his children to learn, be part of the Lithuanian community & culture and participate in any of the cultural events. His children have many fond memories of the happy times, folk dancing, attending scout camps, & cultural festivals, balls & simply meeting many members of the Lithuanian society in all states.

He was able to celebrate a Golden wedding anniversary with his wife and 88 years of a productive, happy & well rounded life filled with much knowledge.

A proud & loyal man, fiercely protective of his loved ones, a great & warped sense of humour (I tell you a joke and already laughing before the punch line), a cheeky grin & always a twinkle in his eye, somewhat flirtatious but always well respected, liked and acknowledged by all whom he met, touched and inspired. He was our one of a kind and we were lucky to have him as our father, grandfather, great grandfather, father in law and good friend, he treated us all equally, was our champion, our saviour and our mate and instilled in us a balanced sense of life.

He still lives in each of us and that can never be taken from us. We already miss him dearly and will for the rest of our lives. He is survived by his 6 children: Brigitta, Antanina, Nijole, Algis, Liucija, & Teresa and 13 grandchildren - Helen, Sharon, Jason, Monica, Michelle, Angela, Travis, Krystle, John Pierre, Ron, Sarah, Michael & Andrew & 6 great grandchildren - Tahlia, Aiden, Caleb, Chelsea, Max & Ava Sofia and sons & daughter in law Ron, Kerry, James & Peter, Ken, (dec'd) & Past - Peter, and the 2 Johns. He is now peacefully resting, and because his heart was pure he still looked like our Dad even at the end. He will always be there.

Australijos Lietuvių Fondui aukojo:

a.a Henriko Kaladės atminimui

\$20 A&V Baltrukonis

Valdybos vardu dėkoju už aukas.
Audrius Balbata, ALF išdininkas

EULOGY FOR LIUDAS BUDZINAUSKAS

By Antanina Budzinauskaitė Poulton

Liudas Budzinauskas was born on 25th August, 1921 in Kursenai, in the district of Siauliai, Lithuania. He was the 3rd child born to a family of 7 children, 2 brothers Zenonas & Viktoras and 4 sisters Jadvyga, Janina, Antanina & all but Brone (who resides in America) are deceased.

When he was born his father Vincentas a railway switchman & his mother Veronika, a housewife looked at the Lithuanian calendar hanging in the home and from that day's "names day" Dad obtained his name, Liudvikas. When growing up his parents fondly called him Luidukas later becoming Liudas in his grown up years.

For his father to provide for such a large family & to make ends meet, they grew vegetables, kept livestock on the government land running parallel to the railway line where they lived. There was no shortage of fresh milk, eggs, vegetables & smoked bacon.

Liudas was a prankster and never missed an opportunity and when caught out, he got into trouble by his elders, and from his stories to us children. He was a leader who initiated many mischievous pranks on the unsuspecting.

He loved to tease persistently for which he was reprimanded constantly, however because his personality was so lovable he was always forgiven and he was able to remain the happy go lucky young boy which had remained with him into adulthood. He still loved to play tricks on his children and those around him.

Liudas started school at age 7. When learning to whistle he could not master this initially until quite accidentally in class he unexpectedly let out a large whistle, & he had to stay back after class & was told to repeat the whistle. Try as he may he could not, but eventually when darkness came he opened the class window, jumped out & ran away.

Liudas was a true Zemaitis (Samogitian) and spoke in that dialect and when the family moved to Aukstaitija the teachers & students had difficulty in understanding him.

Final farewell: Brigitta, Antanina, Nijole, Algis, Liucija, & Teresa

LIETUVOS VARDŲ 1000-MEČIO ISTORIJA

Tęsinys iš "Pažintis su Lietuva Tūkstantmečio knyga 1"

1916 m. vokiečiai nutiesė naujas geležinkelio linijas: Tauragė-Radviliškis-Šiauliai-Mintauja (Jelgava), bei siaurąjį geležinkelį nuo Švenčionių iki Naručio ežero it kt.

1917 m. kovo 8 -12 d. įvyko Rusijos demokratinė vasario revoliucija. Kovo 15 d. Rusijos caras Nikolajus II atsisakė sosto brolio Michailo naudai, o pastarasis sosto atsisakė kitą dieną. Formaliai nunyko ir Lietuvos didžiojo kunigaikščio titulas (Rusijos carai Lietuvos didžiaisais kunigaikščiais save - tituluoti nuo 1655 m. rugpjūčio 14 d., kai Rusijos caras užėmė LDK sostinę Vilnių.).

1917 m. kovo 9 d. sudaryta Lietuvos tautos taryba Petrograde (Rusijoje), kuri ėmė organizuoti ir koordinuoti pasitraukusių į Rusiją lietuvių politinių partijų ir grupių veiklą sprendžiant Lietuvos politinę ateitį.

1917 m. gegužės 27 d.-birželio 3 d. įvyko visos Rusijos lietuvių seimas Petrograde, kuriame lietuvių politikų atstovams vėl suskilus į kairiuosius ir dešiniuosius buvo priimtos dvi savarankiškos rezoliucijos dėl Lietuvos ateities: dešiniųjų, pasisakančių už atskirą nuo Rusijos valstybę ir kairiųjų - už plačią Lietuvos autonomiją demokratinėje Rusijos Respublikoje. Kairiųjų rezoliucijoje sprendimas dėl Lietuvos politinės

perspektyvos, valdymo formos paliekamas būsimam demokratiškam išrinktam Lietuvos žmonių atstovaujama organui - Lietuvos Seimui.

1917 m. rugsėjo 18-22d. vokiečių valdžiai pritarus įvyko Vilniaus konferencija, kurios dalyviai priėmė nutarimus dėl Lietuvos ateities ir išrinko Lietuvos Tarybą (20 atstovų). Nutarime dėl Lietuvos politinės ateities buvo iškeltas nepriklausomos Lietuvos valstybės etnografinėje teritorijoje, besitvarkančios demokratiniais principais, siekis. Antrame nutarime numatyti tokios valstybės sąjunginiai santykiai su Vokietija. Lietuvos taryba išsirinko Prezidiumą, vadovaujamą pirmininko Antano Smetonos. Taryba tapo pagrindine organizacija, kuri rūpinosi Lietuvos valstybingumo atkūrimu.

1917 m. gruodžio 11 d. Lietuvos Taryba paskelbė Lietuvos valstybės atkūrimo aktą. Jame kalbėta ne apie nepriklausomą, bet apie savarankišką Lietuvą, sujungtą sąjungos ryšiais su Vokietijos valstybe. Sąjunginiai ryšiai apibrėžti karinėmis ir susisiekimo konvencijomis bei bendromis muitų, pinigų sistemomis.

Tekstas Rimanto Miknio

Kalėdinis suėjimas Melbourne

Stovi D, Baltutienė, ML Pensininkų Sąjungos pirmininkė, sėdi atstovės iš Melbourne miesto rotušės.

Kaip įprasta, kiekvienais metais, ruošiamas prieš Kalėdinis pensininkų pabendravimas prie bendrų pietų.

Gražiu ir skambiu sopranu Birutei Kymantienei atliekant dainą "Rytoj tave aš išlydėsiu" nutiekė susirinkusius popietei. Po jos Melbourne Pensininkų Sąjungos, naujai išrinkta, pirmininkė Dana Baltutienė prasmingu pasveikinimu ir palinkėjimais pradėjo šį suėjimą.

Ji pakvietė tylos minute pagerbti tuos, kurie iškeliavo į Tėvo namus. Po to dvasios tėvas Algirdas Šimkus pasveikino susirinkusius ir palaimino vaišių stalą. Kvistos atstovės iš "City of Melbourne Council" kiek vėlavo, nes joms tą dieną teko dalyvauti keliuose pensininkų pietuose.

Esame nuoširdžiai dėkingi už gausų, įvairų maistą, kurį paruošė darbščios

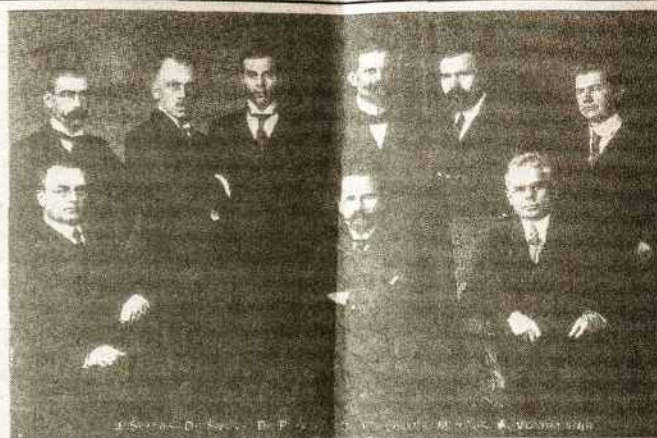
pensininkės nepagalėdamos savo laisvalaikio ir jėgų.

Dėkojame taip pat pirmininkei už paskaitytą jumoreską. Buvo įteikta dovana Algijui ir Nijolei Kairaičiams už puikų pensininkų priėmimą savo namuose.

Susitelkęs būrelis dainininkų pagiedojo Kalėdines giesmes, kas nutiekė mus artėjančiam Kūdikėlio užgimimui. Giesmėms pianinu muziką grojo Dana Levickienė.

Pabendravę skristėmės į namus su džiaugsmu, kad bendroje šeimoje pasitiksime šv. Kalėdas ir Naujuosius Metus.

Pirmininkė apgailestavo, kad ne visi dalyvavo pietuose. Iš 120 užsirašiusių dalyvavo 85 asmenys. MA

Lietuvos Valstybės Tarybos prezidiumo posėdis, sėdi (iš kairės): Kun. Justinas Staugaitis, Prez. Antanas Smetona, Konstantinas Alšauskas; stovi: Jokūbas Šernas, dr. Jurgis Šaulys, dr. Juozas Purickis, dr. Vilius Gaigalaitis, Martynas Yčas, Augustinas Voldemaras. Kaunas, 1918 m. lapkritis, LNM

1918 m. Vasario 16 d. Lietuvos taryba istorinėje sostinėje Vilniuje, Didžiojoje gatvėje Nr. 30 (dabar Pilies g. Nr. 26), 12 val. 30 min. Vienbalsiai priėmė nutarimą dėl Nepriklausomos Lietuvos valstybės atkūrimo. Reosoškai paskelbtas modernios tautinės valstybės suverenitetas, faktiškai įtvirtintas 1920 m. gegužės 15 d. Steigiamojo Seimo rezoliucija.

1918 m. kovo 23 d. imperatoriaus Vilhelmo II aktu pripažinta Lietuvos valstybė, įvairių konvencijų ir pavaldumo ryšiais susaistyta su Vokietija. Pirmą kartą Lietuvos tautinis valstybingumas kitos valstybės deklaruotas tarptautiniu požiūriu.

1918 m. liepos 11 d. Lietuvos Taryba, remdamasi teisiniu aktu, kuriuo Vokietija pripažino Lietuvos valstybingumą, pasiskelbė Lietuvos Valstybės Taryba.

1918 m. liepos 13 d. Lietuvos Valstybės Taryba, priešindamasi vokiečių aneksiniams siekiams prijungti kraštą prie Prūsijos ar Saksonijos, paskelbė Lietuvą konstitucine monarchija ir išrinko Viurtembergo hercogą Vilhelmą fon Urachą sosto karaliumi - Mindaugu II.

1918 m. lapkričio 2 d. Lietuvos Valstybės Taryba atšaukė nutarimą dėl Vilhelmo fon Uracho išrinkimo karaliumi ir priėmė Lietuvos Valstybės Laikinosios Konstitucijos pamatinius dėsnius - pirmąją naujosios lietuvių valstybės pagrindinį įstatymą.

1918 m. lapkričio 11 d. Lietuvos Valstybės Tarybos prezidiumas, remdamasis Laikinosios Konstitucijos nuostatomis, patvirtino pirmąją laikinąją, Augustino Voldemaro vadovaujama šešių ministerių Lietuvos Vyriausybę.

Tekstas Česlovo Baužos (Bus daugiau)

SVYTURYS 330ML BOTTLES HAVE ARRIVED
FOR YOUR NEAREST SVYTURYS SHOP
PHONE FLOX WINES & SPIRITS

03 9464 7299

THE MANAGEMENT & STAFF AT FLOX
WISH YOU ALL A SAFE & HEALTHY 2010

FLOX
WINES & SPIRITS
INTERNATIONAL SELECTION OF FINE BEVERAGES